

ÇOK SATAN PERCY JACKSON VE OLİMPOSLULAR SERİSİNİN YAZARINDAN

RICK RIORDAN

APOLLON'UN
GÖREVLERİ

Çeviren:
Alkim Doğan

13. BASKI

BİRİNCİ KİTAP
GİZLİ KÂHİN

X-
LIB
RIS

APOLLON'UN GÖREVLERİ

BİRİNCİ KİTAP
GİZLİ KÂHİN

Exlibris, kitap kapağının içinde veya ilk sayfalarda yer alan bir resimdir. Kitabın sahibini tanıtan, kitapla sahibi arasında bağ kuran bir tasarım ürünüdür. Kitap, exlibris'in üzerinde adı yazan okura, okur da artık o kitaba aittir. Ödünç alan kişi, okur okumaz kitabı sahibine geri vermelidir. İlk kullanımı Antik Mısır'a kadar uzanan bu kitap damgalarıyla, genç kitapseverler kendi benzersiz dünyalarını sayfaların arasına taşıyabilirler.

Apollon'un Görevleri 1 - Gizli Kahin

zgn adı: The Trials of Apollo 1 - The Hidden Oracle

Copyright © 2016, Rick Riordan

Tüm hakları saklıdır.

Disney • Hyperion tarafından yayınlanmıştır. Disney • Hyperion, Disney Book Group'un bir markasıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni alınmaksızın herhangi bir elektronik

ya da mekanik yöntem kullanılarak kopyalanamaz veya yayınlanamaz.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Gallt & Zacker Literary Agency ve Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Türkiye yayın hakları: Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10

Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

13. Baskı: İstanbul, 2024

ISBN: 978-625-6534-52-0

Sertifika no: 44919

Çeviri: Alkim Doğan

Yayına hazırlayan: Sibel Doğru

Kapak uygulama: Serkan Yolcu

Grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: 15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneřli-

Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

 (0212) 373 77 44

 satis@doganyayinlari.com.tr

 xlibris_kitap

 xlibris_kitap

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik, meknik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

APOLLON'UN GÖREVLERİ

BİRİNCİ KİTAP
GİZLİ KÂHİN

RICK RIORDAN

Çeviri: Alkım Doğan

*Müz Kalliope'ye.
Çok bile geç kaldım. Lütfen canımı yakma.*

1

*Sokak sersileri yüzümün ortasına yumruğu indiriyor
Onlara gününü gösterirdim de
Kabrolsun ölümlülük*

Adım Apollon. Bir zamanlar tanrıydım.

Dört bin yüz yirmi yıllık hayatımda pek çok şey yaptım. Truva'yı kuşatan Yunanların başına veba belasını sardım. 1926 Dünya Beysbol Kupası'nda Bebe Ruth'a üç sayı vuruşu bahşettim. 2007 MTV Video Müzik Ödülleri'nde öfkemi Britney Spears'a musallat ettim.

Fakat ölümsüz yaşamım boyunca bir kere bile çöp kutusuna zorunlu iniş yaptığım olmamıştı.

Bunun nasıl olup da başıma geldiğini bile hatırlamıyorum.

Uyandığımda kendimi düşerken buldum. Gökdelenler bir görünüp bir kayboluyordu. Bedenimden alevler çıkıyordu. Uçmaya çalıştım. Bir buluta dönüşmeye ya da dünyanın bir ucuna ışınlanmaya veya benim için kolay olması gereken başka yüz bin tane şeyi yapmaya çalıştım fakat düşmeye devam ediyordum. İki bina arasındaki dar bir vadiye iniş yaptım ve *GÜM!*

Dünyada çöp yığımına toslayan bir tanrıdan daha acıklı ne olabilir ki?

Açık havadaki çöplerin içinde inleyip oram buram ağrılarak yattım. Bozulmuş salam ve kullanılmış bebek bezlerinin leş gibi kokusundan burnumun direği sızladı. Kaburgalarım kırılmış gibi hissediyordum. Her ne kadar bu mümkün olmasa da.

Zihnim karmakarışık düşüncelerle kaynıyordu. Geçmişten bir an, babam Zeus'un sesi bütün hepsinin önüne geçti: *HATA SENİN. İŞTE SENİN CEZAN.*

Bana ne olduğunu anlamıştım. Ve umutsuzluk içinde hıçkırığa ağladım.

Hissettiklerimi tarif etmek benim gibi bir şiir tanrısı için bile çok zor. Sizin gibi basit bir ölümlü nasıl anlayabilir ki? Kıyafetlerinizin üzerinizden çıkarıldığını, ardından size kahkahalarla gülen bir kalabalığın önünde itfaiye hortumuyla ıslatıldığınızı düşünün. Buz gibi suyun ağzınıza ve ciğerlerinize dolduğunu, o basıncın cildinizi morarttığını, eklemlerinizi muhallebiye çevirdiğini düşünün. Kendinizi çaresiz, utanç içinde, hepten savunmasız hissettiğinizi, sizi siz yapan şeylerin hunharca sizden koparıldığını düşünün. Küçük düşürülüşüm işte bundan da kötüydü.

HATA SENİN. Zeus'un sesi kafamda çınlıyordu.

"Hayır!" Çaresizlik içinde haykırdım: "Hayır benim hatam değildi! N'olur!"

Kimseden bir yanıt yok. İki yanımda, tuğla duvarların önünden paslanmış yangın merdivenleri yükseliyordu. Kül rengi ve merhametsiz bir kış göğünün altındaydım.

Ceza hükmümün ayrıntılarını hatırlamaya çalıştım. Babam

bu cezanın ne kadar süreceğini söylemiş miydi? Yeniden onayını kazanmak için ne yapmam gerekiyordu?

Geçmiş hayal meyal hatırlayabiliyordum. Zeus'un beni neden yeryüzüne sepetlemeye karar verdiği şöyle dursun onun neye benzediğini bile zar zor anımsayabiliyordum. *Devlerle savaş oldu,* diye düşündüm. *Tanrılar hazırlıksız yakalanmış ve mahcup olmuşlar, neredeyse bozguna uğramışlardı.*

Tek bildiğim şeydi ki cezam adil değildi. Zeus'un suçlayacak birilerine ihtiyacı vardı ve tabii ki Pantheon'daki en yakışıklı, en yetenekli, en popüler tanrıyı, yani beni seçmişti.

Çöpün içinde uzanmış, çöp kutusunun kapağındaki etikete bakıyordum: ÇÖPÜN TOPLANMASI İÇİN 1-555-LEŞGİBİ numarasını arayın.

Zeus durumu yeniden değerlendirecektir, dedim kendi kendime. *Beni korkutmaya çalışıyor. Çok geçmeden beni tekrar Olimpos'a alıp bir uyarıyla cezamı affedecek.*

"Evet..." Çıkan ses moralsiz ve çaresizdi. "Tamam, yeter artık."

Kıpırdamaya çalıştım. Zeus benden özür dilemeye geldiğinde ayakta olmak istiyordum. Kaburgalarım zonkluyordu. Midem kasılıyordu. Çöp kutusunun kenarlarına tutunup kendimi yukarı çekmeyi başardım. Diğer tarafa yuvarlanıp omzumun üzerine düşmemle birlikte asfaltın üzerinde bir çatlama sesi duyuldu.

"Aragceedddee," diye acı içinde inledim. "Ayağa kalk. Kalk ayağa."

Ayağa kalkmam kolay olmadı. Başım dönüyordu. Kalkmaya çalışırken bayılacak gibi oldum. Çıkmaz sokağın ortasında dikil-

dim. Yaklaşık on beş metre ötemde bir kefaletnamecinin ofisi ve bir tefecinin izbe vitrinlerinin sıralandığı sadece bir sokağa geçit vardı. Manhattan'ın batı yakasında bir yerlerde ya da belki de Brooklyn'de Crown Height yakınlarında olduğumu düşündüm. Zeus'un bana fena halde tepesi atmıştı herhalde.

Yeni bedenimi inceledim. Görünen o ki, on yedi-on sekiz yaşlarında, üzerinde kot pantolon ve yeşil bir polo tişört, ayağında spor ayakkabılar olan beyaz bir erkektim. Fena halde kasvetli bir durum. Kendimi son derece hasta, bitkin ve haddinden fazla insan gibi hissettim.

Siz ölümlülerin buna nasıl katlandığını hiçbir zaman anlayamayacağım. Bütün hayatınızı bir sinekkuşuna ya da saf ışığa dönüşmek gibi basit zevklerin tadına varamadan bir et çuvalına hapsolarak harcıyorsunuz.

İşte şimdi ben de o et çuvallarından biriydim. Tanrım ne günlere kaldık!

Pantolonumun ceplerini yokladım, her şeye rağmen güneş arabamın anahtarlarını bulmayı umuyordum. Nerde bende o şans! Cebimde ucuz naylon bir cüzdan, içinde de yüz dolar buldum. Bir ölümlü olarak ilk günümün öğle yemeği parasıydı belli ki. Onun yanı sıra üzerinde şapşal görünümlü, kıvrıkcık saçlı, bana hiç benzemediği gün gibi açık olan Lester Papadopoulos isminde birine ait, New York eyaleti tarafından verilmiş bir ehliyet vardı. Zeus zulmünde sınır tanımıyordu!

Çöp kutusuna göz attım, yayım, ok kılıfım ve lirimin benimle birlikte yeryüzüne düşmüş olmasını umuyordum. Mızıkama razı olmalıymışım. Hiçbir şey yoktu.

Derin bir nefes aldım. *Biraz neşelen*, dedim kendi kendime. Kaybetmediğim bazı tanrısal yetenekler mutlaka olmalıydı. Durum daha da kötü olabilirdi.

Çatallı bir ses “Hey Cade, şu zavallıya baksana,” dedi.

Çıkmaz sokağın başını, biri bodur, platin sarısı saçlı, diğeri uzun ve kızıl saçlı olan iki genç adam tutmuştu. İkisinin de üzerinde kendilerine büyük gelen kapüşonlu eşofman üstleriyle bol pantolonlar vardı. Boyunları yılanlı dövmelerle kaplıydı. Tek eksikleri alınlarına büyük harflerle işlenmiş BEN BİR HAYDUTUM yazısıydı.

Kızıl saçlı gözlerini elimdeki cüzdana dikmişti. “Bir hırtlık yapma Mikey. Baksana çocuk uysal birine benziyor.” Sırıtarak kemerinden bir avcı bıçağı çıkardı. “Aslına bakarsan bütün parasını bize vermek istediğine kalıbımı basarım.”

Daha sonra olanlar tamamen şuursuzluğum yüzündendi. Ölümsüzlüğümün benden alındığını biliyordum ama yine de kendimi yüce Apollon olarak görüyordum. Birinin düşünme biçimini, diyelim ki bir kar leoparına dönüşecek hızda değiştirmesine imkân yok.

Kaldı ki daha önce de Zeus beni ölümlü yaparak (evet, daha önce iki kez yapmıştı) cezalandırmıştı. Yine de sağlam bir dayanıklılığa ve en azından tanrısal güçlerime sahiptim. Şimdi de aynı durum geçerli olur diye düşünmüştüm.

Bu iki ölümlü zibidinin Lester Papadopoulos'ın cüzdanını almasına izin vermeyecektim.

Dimdik karşılarında durdum, Cade ve Mikey'nin benim o krallara yakışır duruşundan ve ilahi güzelliğimden ürkeceklerini

umuyordum. (Sürücü ehliyetimdeki fotoğraf nasıl görünürse görünsün bu özellikler elbette benden alınamazdı.) Boynumdan ılık ılık süzülen çöp suyunu görmezden geldim.

“Ben Apollon,” diye bir açıklama yaptım. “Siz ölümlülerin önünde üç seçenek var: bana hayranlığınızı sunmak, kaçmak ya da tarafımdan yok edilmek.”

Sözlerimin o sokak arasında yankılanmasını, New York kulelerini sarsmasını ve göklerden üzerinde dumanlar tüten enkaz parçaları yağdırmasını istedim. Hiçbiri gerçekleşmedi. “Yok edilmek” derken sesim biraz titredi.

Kızıl saçlı Cade iyice şişmiş kelle gibi sırttı. Boyunlarını kaplayan dövmelelerdeki yılanlara bir can verip onları gebertircesine kısı kıvrak yakalatabilmenin ne kadar eğlenceli olabileceğini düşündüm.

“Ne düşünüyorsun Mikey?” diye sordu arkadaşına. “Şu tipe hayranlığımızı sunsak mı?”

Mikey kaşlarını çattı. Fırça gibi sarı saçları, küçük ve acımasız gözleri ve çam yarması hali bana o eski, güzel günlerde Crommyn Köyü’ne dehşet saçan o azman domuzu hatırlattı.

“Ben pek hayranlık sunma günümde değilim Cade.” Sesi yanmış sigara çiğniyormuş gibi çıkıyordu. “Diğer seçenekler nelerdi?”

“Şeeyy... Kaçmak?” dedi Cade.

“Almayayım, kalsın,” dedi Mikey.

“Yok edilmek?”

Mikey hırıltıyla güldü. “Onun yerine biz onu yok etsek, ne dersin?”

Cade bıçağını havaya atıp sapından yakaladı. “Bana uyar. Önden buyurun.”

Cüzdanı arka cebime yerleştirdim. Yumruklarımı havaya kaldırdım. Ölümlüleri dümdüz edip et hamuruna çevirme fikrinden çok da hoşlanmıyordum, ama bunu yapabileceğime emindim. En zayıf halimle bile herhangi bir insandan bir hayli güçlü olmalıydım.

“Sizi uyardım,” dedim. “Gücüm sizin hayal edebileceğinizin çok çok ötesinde.”

Mikey ellerini kıtırdattı. “Hı hı, tabii.” Hantal adımlarla bana doğru yürüdü. Yakınıma gelir gelmez bir tane patlattım. Bütün hiddetimi o yumruğa sığdırdım. Mikey’yi buharlaştırıp asfaltın üzerinde haydut şekilli bir iz bırakmak için yeterli olmalıydı.

Fakat başını eğip yumruğumdan kurtulmayı başardı. Son derece sinir bozucu bir durumdu.

Öne doğru sendeledim. Promete’nin siz insanları kilden tasarlarlarken berbat bir iş çıkardığını söylemek zorundayım. Ölümlülerin bacakları bir işe yaramıyor. Bendeki sınırsız çeviklik gücünü kullanarak durumu telafi etmeye çalıştım, fakat Mikey sırtımı tekmedi. O ilahi suratımın üzerine düştüm.

Burun deliklerim hava yastıkları gibi şişti. Kulaklarım uğuldadı. Ağzımı bir bakır tadı kapladı. İnleyerek öbür tarafa döndüğümde hayal meyal üzerimde iki serserinin bana baktıklarını gördüm.

“Mikey” dedi Cade, “şu bizimkinin gücünü sen hayal edebildin mi?”

“Yok,” dedi Mikey. “Hayal edemiyorum.”

“Ahmaklar!” dedim boğuk bir sesle. “Sizin hakkınızdan geleceğim!”

“Ona ne şüphe.” Cade bıçağını bir kenara fırlattı. “Fakat önce seni ayağımızın altında ezmemiz gerekiyor sanırım.”

Cade botunu yüzüme doğru yanaştırdı ve dünya birden karradı.

Bir ölümsüzü nasıl cezalandırırsınız? Tabii ki onu insana dönüştürerek.

Babası Zeus'un gazabını üzerine çeken Apollon Olimpos'tan kovulur. Güçsüz ve akıllı bir hayli karışık bir halde New York'ta uyandığında başına gelenleri anlar: On altı yaşında, sivilceli bir erkek çocuğuna dönüştürülmüştür! Şimdi, ilahi güçleri olmadan modern dünyada ayakta kalmanın ve Zeus'un sevgisini tekrar kazanmanın bir yolunu bulmak zorundadır, ama nasıl?

Apollon'un onu ölü görmekten çok keyif alacak bir sürü tanrı, yaratık ve ölümlü düşmanı vardır. Olimposlu'nun kesinlikle, acilen yardıma ihtiyacı var ve de gidebileceği tek bir yer: Modern yarı tanrıların eğitim gördükleri Melez Kampı.

